

ския въпросъ отъ изхвърлянето на латинския езикъ до днесъ. Казахъ, че въпроситѣ не сж трудни, ала че нито у правителството, нито у партиитѣ има оригинални и практични идеи, не сж намѣрили вѣрната формула за равноправието. Борбата въ Чешко отива до крайности: и двата народа искатъ надмощие; могатъ да бждатъ единъ до другъ, а не единъ надъ другъ. Споредъ моето разбиране, трѣбва да се разшири мѣстната автономия на департаментитѣ, на Народно-то събрание (имало го е до 1860 и сл.) и намаление на централния парламентъ. Thielau е на мнение, че нито унгарци, нито чехи сами за себе си могатъ да съществуватъ, нѣмайки море.

Подиръ това отидохъ у Каравелова, гдето прекарахъ дълго време и много весело. И госпожата бѣше тамъ за малко, а по-късно дойде префектътъ Храновъ. Говорихме за покупка на книги, за Румелия (Каравеловъ предвиждалъ сегашнитѣ нейни финансови бѣркотии, последицитѣ отъ премахването на десетъка), за Списанието, за пътуването по Европа, за дивеча (диви свини въ искърска околия, Орханийско, Трънско, рисоветѣ при Копривщица правили пакостъ на овчаритѣ), за статистиката и преброяването на населението, за купуване на списания заедно съ четци (!) въ Европа, за испанския кралъ, за държането на поляцитѣ въ виенския парламентъ при съобщението за убийството на царя и т. н.

Голѣмо впечатление е направило изъ България съобщението за убийството на царя. Въ Кюстендилъ искатъ да издигнатъ паметникъ. Въ Рахово събрали пари за ново Александрово училище, искатъ отъ насъ инженеръ за планъ. Въ Севлиевско голѣма скръбъ, трѣбвало официално да се уговаря населението да не тужи толкова. Турцитѣ вдигнали глава. „Царь—баща ни умрѣ“.

Вчера вечеръ писахъ цѣлъ купъ писма: на баща си (8 листа), на майка си, на Стоянова въ Варна, на Илиева, на Cotta, на нѣкакъвъ си богословъ, на Шишманова, Начовича и т. н.

Мжнотии при устройството на опълчението. Въ Софийско избрали за комитета и за началници безграмотни хора, защото, каже, нѣмало други. Само 8000 опълченци и 2000 пушки. Най-добре ще бжде въ Търновско, Орханийско, Врачанско, Шуменско. Другаде ще куца.

26/14 мартъ, сжбота. Миналата срѣда посетихъ стария Шеферъ. Библиографски разговори. Неговата хубава библиотека, вижда се, че е истински библиофилъ, има съчинения върху Левантъ, Киликия, Армения, Румънско, изданието на Rubruquis и т. н. Неговиятъ братъ е ориенталистъ въ Парижката академия за източнитѣ езици. Споменитѣ му за Сумеласъ и Трапезунтъ. Шеферовата сбирка е наистина единствената частна библиотека въ София. — Подиръ пладне